

UUSIEN JÄSENTEN PUOLUEESEEN HYVÄKSYMISEN EHDOISTA

KIRJEITÄ V. M. MOLOTOVILLE

I

Toveri Molotoville

Pyydän esittämään KK:n täysistunnolle seuraavan ehdotukseni:

Pidän perin tärkeänä pidentää uusien jäsenten puolueeseen hyväksymisen koeaikaa. Zinovjev on esittänyt työläisiä varten $\frac{1}{2}$ vuoden ja muita varten vuoden koeaikaa. Ehdotan puolen vuoden koeaikaa vain niitä työläisiä varten, jotka ovat olleet vähintään 10 vuotta todella työläisinä suurissa teollisuuslaitoksissa. Muiden työläisten koeajaksi määrättäköön $1\frac{1}{2}$; talonpoikien ja puna-armeijalaisten koeajaksi 2 vuotta ja kaikkien muiden 3 vuotta. Poikkeuksia tehtäköön KK:n ja Keskuskontrollikomission yhteisellä luvalla.

Pidän perin vaarallisena Zinovjevin ehdottamien lyhyiden määräaikojen jättämistä muuttamattomiksi. On epäilemätöntä, että meillä katsotaan alinomaa työläisiksi sellaisia henkilöitä, jotka eivät ole käyneet läpi edes vähänkään vakavaa, suurteollisuuden koulua. Tuon tuostakin lasketaan työläisten kategoriaan kuuluviksi ilmeisiä pikkuporvareita, joista on sattumalta ja hyvin lyhyeksi ajaksi tullut työläisiä. Kaikki järkevät valkokaartilaiset ottavat aivan varmasti varteen sen seikan, että puolueemme proletaarinen luonne ei muka itse asiassa lainkaan takaa sitä, etteivät pienomistaja-aineokset voisi saada ja vieläpä mitä lyhimmissä ajassa yliotetta puolueessamme. Meillä vallitsevan työmme epätäsmällisyyden, epäsäännöllisyyden vuoksi näin lyhyt koeaika merkitsee itse asiassa, ettei lainkaan tarkasteta vakavasti sitä, ovatko jäsenkandidaatit todella edes jossain määrin koeteltuja kommunisteja. Joskin puolueessamme on 300—400 tuhatta jäsentä, niin sekin

määrä on liian suuri, sillä poikkeuksetta kaikki seikat viittaavat siihen, etteivät nykyiset puolueen jäsenet ole kyllin valmentuneita. Siksi vaadin tarmokkaasti pidentämään koeaikoja ja antamaan Organisaatiobyroon tehtäväksi laatia säännöt, jotka tekisivät koeajan todellakin mitä vakavimmaksi koetukseksi eikä pelkäksi muodollisuudeksi, ja soveltamaan tiukasti noita sääntöjä.

Mielestäni tämä kysymys on käsiteltävä erikoisen huolellisesti edustajakokouksessa.

Lenin

24/III. 1922.

2

Toveri Molotoville

pyydän antamaan tämän kaikille KK:n jäsenille luettavaksi ennen kuin edustajakokouksessa asetetaan kysymys uusien jäsenten puolueeseen hyväksymisen ehdoista

Luettuani täysistunnon 25/III tekemän päätöksen puolueeseen liittyvien uusien jäsenten kandidaattiajan pituudesta tahtoisin kiistää edustajakokouksessa tämän päätöksen. Mutta koska pelkään, etten jaksa esiintyä edustajakokouksessa, pyydän lukemaan seuraavat näkökohtani.

On epäilemätöntä, että puolueemme ei nykyään ole jäsenenemmistönsä suhteen riittävän proletaarista. Luulen, ettei kukaan voi sitä kiistää, ja yksinpä tilastotiedotkin vahvistavat sen. Sodasta lähtien Venäjän tehdastyöväki on muuttunut ja on paljon vähemmän proletaarista kuin ennen, sillä sodan aikana tehtaisiin tuli niitä, jotka tahtoivat välttyä sotapalvelukselta. Tämä tosiasia on yleisesti tunnettu. Toisaalta on yhtä epäilemätöntä, että puolueemme poliittinen kouliintuneisuus on nykyään keskimääräisesti (kun otetaan sen jäsenten valtaenemmistön taso) heikompi kuin tosiproletaarinen johtotoiminta vaatisi näin vaikeana ajankohtana, varsinkin kun väestön valtaenemmistön muodostaa talonpoikaisto, jonka herääminen itsenäiseen luokkapoliittiseen toimintaan tapahtuu nopeasti. Edelleen on otettava huomioon, että hallituspuolueeseen liittyminen on nykyään tavattoman houkuttelevaa. Kun muistaa smenavehiläisten kirjalliset teokset, niin se riittää antamaan varmuuden, että bolshevikkien poliittiset voitot viehättävät väkeä, joka on kaukana kaikesta proletaarisesta. Jos Genovan konferenssi muodostuu uudeksi poliittiseksi voitoksemme, niin pikkuporvarilliset ja kaikelle proletaariselle suorastaan vihamieliset ainekset ryntäävät entistä lukuisempina puolueeseen. Puolen vuoden koeaika työläisille ei pysty missään tapauksessa pysäyttämään tätä rynnistystä,

sillä mikään ei ole helpompaa kuin järjestää keinotekoisesti koeaika näin lyhyeksi, semmitenkin kun hyvin lukuisille intelligenssi- ja puoli-intelligenssiaineiksille ei ole lainkaan vaikeaa päästä meidän oloissamme työläiseksi. Kaikesta tästä teen johtopäätöksen, jota nähdäkseni vahvistaa sekin, että valkokaartilaiset ottavat täysin tietoisesti lukuun puolueemme jäsenistön ei-proletaarisen osan,— johtopäätöksen, että meidän on pidennettävä huomattavasti kandidaattiaikaa, ja jos se työläisten osalta jätetään 6 kuukaudeksi, niin on ehdottoman välttämättömästi, ettemme petkuttaisi itseämme emmekä toisia, määriteltävä käsite „työläinen” sillä tavalla, että se sopii vain niihin, joille heidän elinolojensa vuoksi on todellakin täytynyt muodostua proletaarinen mentaliteetti. Ja tämä on mahdotonta, jollei ole ollut vuosikausia tehtaassa minkään muun vuoksi kuin yleisten taloudellisten ja sosiaalisten olojen pakosta.

Ellemme ummista silmiämme todellisuudelta, niin meidän on myönnettävä, että puolueen proletaarista politiikkaa ei nykyään määrää puolueen jäsenistön kokoonpano, vaan se suuri ja varaukseton arvovalta, mikä on sillä aivan ohuella kerroksella, jota voidaan sanoa vanhaksi puoluekaartiksi. Pieninkin sisäinen taistelu tässä kerroksessa, ja tämän kerroksen arvovalta, ellei se kokonaan horju, heikkenee joka tapauksessa siinä määrin, ettei päätöksen tekeminen tule enää riippumaan tästä kerroksesta.

Sen tähden on välttämätöntä: 1) pidentää kaikkia kandidaattiaikoja; 2) osoittaa hyvin yksityiskohtaisesti, mitä kandidaatilta koeaikana todella vaaditaan, miten tulee konkreettisesti ja käytännöllisesti valvoa, että kandidaattiaika on todella koeaikaa eikä jää pelkäksi muodollisuudeksi; 3) niissä laitoksissa, joissa ratkaistaan uusien jäsenten puolueeseenhyväksymistä koskevat kysymykset, on muodostettava asiantunteva enemmistö; 4) tämän hyväksymisen ehdoksi asetettakoon paitsi puolueen kuvernementtikomitean, myös tarkastuskomission päätös; 5) on harkittava, millä muilla toimenpiteillä voitaisiin auttaa puoluetta vapautumaan niistä jäsenistä, jotka eivät ole suinkaan kommunisteja, jotka ajavat täysin tietoisesti proletariaatin politiikkaa. En ehdota uutta yleistä puolueen puhdistusta, sillä mielestäni se ei ole nyt käytännössä toteutettavissa, mutta on löydettävä joiakin keinoja

puolueen puhdistamiseksi tosiasiallisesti, t.s. sen jäsenistön supistamiseksi, ja jos asiaa harkitaan, niin olen varma, että monia sopivia keinoja voidaan löytää.

Pyytäisin niitä KK:n jäseniä, jotka lukevat tämän kirjeeni, vastaamaan minulle mikäli mahdollista vaikkapa lyhyellä puhelinsanomalla, jonka voi lähettää jollekin Kansankomissaarien Neuvoston sihteerille.

Lenin

26/III. 1922.

*Julkaistu ensi kerran
joulukuussa 1925*

Saneltu puhelimitse

*Julkaistaan
konekirjoitusjäljennöksen mukaan*
